

nichto wotšlužil, tehodla jo nikomu winosty nejšym; Ja jo pak Mady tym dam, kotšiz jo Wutrobu požadaju.

Tajku Nladu dyrbinu posnacž, a na tejšamej šo wutrobnje wešelicž, niz rošnje ladač abymorfotacž, kajž czi falschni Šweczi, (kotšiz zedža to wjeczne Žiwjenje jako šwoju šajšluženu Sdu, niz pak Mady mjecž) ale dyrbinu šo Bohu ja to džakowacž, a tajki Trošcht wewšchelakej Strachoszi, Prozy a Dželi, šchtož šo njedže we tajkej Nterunoszi namaka, šebi wuczanyč, da budže nam šchitko šahodne a lošcke.

II. Njetk pschindžemy ktej drugej. Šeho pošleneho Šchprucha: Wele je powotanyč, ale malo je wušwolenyč, wumyšlja a wuczaju krobje Lowe šchelake šupe a bešbožne Myšlje, pomyšlja šebi tak: Kobož je Boh wušwolil, ton budže beš pomoznyč Wjezow šbožny, a šašo pak, kobož won neje wušwolil, ton nech je pobožny a wjerjazy, kajž ze, da je tola wot Boha tak postajene, šo dyrbi panyč a nemože šbožny byč. Tehodla zu jo dacž hieč kajž dže, dyrbu ja šbožny byč, da šo štane beš mošeje Prozy, jeli pak niz, da je tola podarmo, šchtož ja cžinju a prjotk wošmu. Kajzy šli a šcherni Ludžo psches tajke bešbožne Myšlje šem pschindu, to može kojždy šam pschi šebi ločzy posnacž.

Wono pak je na tym Dnju teho Sjenja Krysťušoweho, na kotrymž my ton Šchpruch teho Prop hety Michy wukładowali šmy, došž pokazane, šo my šo psched tajkimi Myšlemi jako psched Šzertom pašž dyrbinu, a šebi druge Wjezy kwuknenju a kwopomnenju Božeje Wolje prjotk wsacž dyrbinu, menujzy: My dyrbinu Boha we jeho Majesteczi a jeho Predywidženju na Bošoj wostajicž, pschetož tudy je won knedošlje dženju, a neje možno, šo jedyn Šzlowek psches tajke Myšlje šebi nedyrbjat Bohorščenje

wsacž, aby šazwyblowacž, aby na jene bešbožne Wašchnje do Šchernosžje panyč.

Šchtuž pak ze Boha, a jeho šwjatu Wolu prawje posnacž, ton dyrbi ton prawy Pucž hieč, da nebudže pohoršchowany, ale poljepšchowany. Ton prawy Pucž pak je ton Knes Krysťuš, kajž won praji pola Jana na 14. Stawi: Nichto ne pschindže k Wotzej, kiba psches me. Šchtuž tak teho Wotza prawje snacž a knemu pschindže, ton pschindže predy k Krysťušej, a wuk jeho posnacž, menujzy tak:

Krysťuš je Boži Šsyn, a šchekomozny wjeczny Boh. Šchtoha da cžini ton Šsyn Boži? Won bu Šzlowek našche dla, won poda šo pod Šakon, šo by naš wot Šakonja wumol, won da šo šschizowacž, a wumre na Šschizu, šo by ša našche Džechi šaplacžit, a štane šašo horje wot Ššmercžje, šo by nam psches šwoje Šorjestacžje ton Pucž kwjecnemu Žiwentju pschihotowal, a pschecziwo wjeczneš Ššmerczi pomhal, won šedži k Prawizy Božej, šo by naš šastupil, a šwojeho šwjateho Ducha daš, naš psches tehošameho regjerowal a wodžit a pschedewšchitkim Špytowanjom a Nuzdacžom teho Šzerta šwojich Wjerjazych wobarnowal. To rjeka Krysťuša prawje posnacž. Džejž tajke Pošnacžje pjeknje a twerdže we Wutrobi tš, da potom šapocž a wobrocž šo k Nebešam a cžin twoje Rachnowanje tak: Dokelž je to ton Šsyn Boži tych Šzlowekow dla cžinit, kajka tež je to Boža Wutroba pschecziwo nam Šzlowekam, dokelž je jeho Šsyn po teho Wotza Woli a Pschikasani to cžinit? Tedom budže tebe šama twoja Wutroba ktemu nucžicž, šo budžeš rez dyrbecž: Dokelž Boh neje šwojeho jenicžkeho narodženeho Šsyna našche dla pschepuschežit, da jo snami Šzlowekami wjesžje šlje mjenicž nedyrbi, won šchaf nochze, šo bychmy my šhubeni byli, dokelž te najwe-